

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Wniosek dotyczący wydania przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur w dniu 17 grudnia 2013 r. w sprawie Sævar Jón Gunnarsson przeciwko Landsbankinn hf.

(Sprawa E-27/13)

(2014/C 121/04)

W dniu 17 grudnia 2013 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek złożony do Trybunału EFTA w dniu 17 grudnia 2013 r. przez Héraðsdómur Reykjavíkur (sąd okręgowy w Reykjavíku), dotyczący wydania opinii doradczej w sprawie Sævar Jón Gunnarsson przeciwko Landsbankinn hf. w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy z przepisami dyrektywy Rady 87/102/EWG w sprawie kredytów konsumenckich, zmienionej dyrektywą 90/88/EWG i dyrektywą 98/7/WE, zgodne jest to, że kiedy zawiera się umowę kredytową, która jest powiązana ze wskaźnikiem cen konsumpcyjnych zgodnie z upoważnieniem zawartym w ustanowionych przepisach, a w związku z czym pożyczona suma zmienia się w zależności od inflacji, wyliczenie całkowitego kosztu kredytu i rocznej stopy oprocentowania, którą przedstawia się konsumentowi w trakcie zawierania umowy, jest oparte na inflacji 0%, a nie na stopie inflacji znanej w dniu zaciągnięcia kredytu?
2. Czy z przepisami dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich zgodne jest to, że ustawodawstwo państwa EOG zezwala na włączanie do umów konsumenckich zapisów stanowiących, że spłaty kredytu mają być powiązane z ustalonym z góry indeksem?
3. Jeżeli odpowiedź na drugie pytanie jest taka, że indeksacja spłat kredytów konsumenckich jest zgodna z przepisami dyrektywy 93/13/EWG, wówczas trzecie pytanie brzmi następująco: Czy dyrektywa ogranicza swobodę danego państwa EOG w zakresie ustalania, za pomocą ustawodawstwa lub regulacji administracyjnych, jakie czynniki mogą wywoływać zmiany w określonym z góry indeksie i jakich metod należy użyć do mierzenia tych zmian?
4. Jeżeli odpowiedź na trzecie pytanie jest taka, że dyrektywa 93/13/EWG nie ogranicza swobody państwa członkowskiego, o której mowa w tym pytaniu, wówczas czwarte pytanie brzmi następująco: Czy warunek umowy uznaje się za wynegocjowany indywidualnie w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy, w przypadku gdy: a) skrypt dłużny, który konsument podpisuje, zaciągając pożyczkę, zawiera zapis, że jego zobowiązanie jest indeksowane, a wskaźnik bazowy, który ma być zastosowany przy obliczaniu zmian w cenach, jest określony na skrypcie dłużnym, b) do skryptu dłużnego dołączono harmonogram spłat przedstawiający szacunkowe i szczegółowe spłaty, które mają zostać uiszczone w odpowiednich terminach, a harmonogram zawiera zapis, że szacunki mogą zmieniać się w zależności od zapisów skryptu dłużnego dotyczących indeksacji, c) zarówno konsument, jak i kredytodawca podpisują harmonogram spłat w tym samym czasie i w związku z podpisaniem skryptu dłużnego przez konsumenta?
5. Czy metoda obliczania zmian cen w umowach kredytowych jest uważana za wyraźnie wyjaśnioną konsumentowi w rozumieniu ust. 2 lit. d) załącznika do dyrektywy 93/13/EWG, w okolicznościach opisanych w czwartym pytaniu?
6. Czy podczas przyjmowania art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG państwo, które jest stroną Porozumienia EOG, ma możliwość wyboru, czy zawrzeć w ustawodawstwie krajowym przepis, że nieuczciwe warunki umowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy można uznać za niewiążące dla konsumenta, czy też przepis, że takie warunki zawsze powinny być dla niego niewiążące?